Mlado Porabje

Jesen - 2021

Drage bralke, dragi bralci!

Priloga Mlado Porabje je spet med nami. S septembrom smo stopili v novo šolsko leto, ki je še vedno zaznamovano s posebnim časom, ki določa drugačna pravila. Trije meseci so postregli s številnimi izzivi, ki so nagovarjali učitelje, učence in nenazadnje vse vas, starše, stare starše, sosede, Porabce in Porabke. Šolski prostor ni nikoli samo prostor, ki ga omejujejo stene. Vsi odnosi, znanje, vrednote, misli, dvomi, vsa radovednost, zvedavost se prepleta s skupnostjo, družbo, to zeleno dolino. Vse, kar je doma, prihaja v šolo in vse, kar je v šoli, prihaja domov. Tako se tke ta naša nevidna zgodba, ki pa vedno znova za sabo pušča sledi. Zgodbe septembra, oktobra in novembra so se iz različnih šol zbrale v eni prilogi. Hvala vsem, ki ste sodelovali, in vsem, ki še boste ...

Valentina Novak

S E P T E M B E R

Šolski zvonec spet zvoni

Šolsko leto 2021/2022 se je tudi zame začelo z novimi izzivi. Po porodniškem dopustu sem se vrnila nazaj v službo. Poučujem slovenščino v višjih razredih na Dvojezični osnovni šoli Jožefa Košiča na Gornjem Seniku.
Malo me je bilo strah, kako se bodo učenci obnašali do mene, saj v današnjih razmerah ni lahko biti učitelj. Bila sem prijetno presenečena, saj imajo nekateri zelo lep odnos do slovenskega jezika in so pripravljeni aktivno sodelovati na šolskih urah.

Beata z učenci

Moj cilj je, da učenci uživajo pri učenju slovenščine, saj mislim, da jim bo to znanje kasneje koristilo. Star pregovor pravi, da »kolikor jezikov znaš, toliko veljaš«. Po mojem mnenju ta pregovor še posebej velja v današnjih časih. Upam, da bodo učenci v šolskem letu 2021/2022 z zanimanjem poslušali ter sledili aktivnostim in dejavnostim v slovenskem jeziku in nenazadnje, želim si in trudim se, da bi razumeli, kaj pomeni dvojezičnost. Kot porabska Slovenka se trudim tudi v šoli, da bi učencem predstavila vrednost in odgovornost manjšine do jezika, kulture, običajev.

Pot do slovenske učilnice

Na šoli imajo od lanskega leta novo jezikovno učilnico, ki je zelo moderna, udobna in prijetna. Lahko povem, da je poučevanje v takem prostoru pravi užitek.
Jeseni smo imeli na šoli že različne programe, npr. bučarijo, tradicionalni slovenski zajtrk. Učenci so bili zelo kreativni, delavni in so se z veseljem udeležili jesenskih programov. Izdelovali so bučno svetilko, čarovniško pijačo, živali iz jesenskih plodov, grozljive svetilke. Predstavili so kratko čarovniško igro. Učenci osmega razreda so imeli kulinarično delavnico, kjer so pekli čarovniško pico, pajkovo pecivo in strašne krofe.

Beata Bajzek-Šafar
Učiteljica na Doš Jožefa Košiča

Brez korenine ne uspeva ne drevo ne beseda

S kulturnim programom *Brez korenine ne uspeva ne drevo ne beseda* so na jubilejni 30. obletnici Zveze Slovencev na Madžarskem nastopili učenci, dijaki in študenti iz Porabja ter porabski pevski zbori. Spomnimo, prireditve sta se udeležila predsednika Slovenije in Madžarske Borut Pahor in János Áder.
Konec meseca je potekal Slovenski slavistični kongres z naslovom Slovenski jezik med slovanskimi jeziki. Z delno prilagojenim kulturnim programom, ki je doživel svojo premierno ob 30-letnici, so učenci še enkrat blesteli na odru. Nekaj fotografij s prireditve:

Nastopila sem s skupino Seniške sinice

Jaz sem na proslavi nastopala s skupino Seniške sinice. Odpele smo pesem z naslovom Čuk sedi. Imeli smo veliko vaj. Sem pela in igrala na kahon. To je glasbilo podobno bobnu, vendar veliko boljše. Bilo me je zelo strah, bilo je veliko pomembnih ljudi. Bila sta oba predsednika držav. Z učiteljico Julijo Fajhtinger smo veliko vadili. Bili smo oblečeni v narodno nošo. Na odru je bilo veliko drevo z velikimi belimi rožami. Drevo je imelo velike korenine, ki so šle med goste. Bila so tudi vrata, ki so predstavljale vhod v porabski vrt. Najbolj všeč mi je bilo, ko je Julija igrala na kitaro. Sedela je na beli gugalnici. Moja prijateljica Biserka pa je govorila zgodbo v porabščini. Julija je bila zelo lepa. Mi smo čakali na nastop v zaodrju, in smo morali biti čisto tiho. V pevski skupini nas je bilo 7. Med predstavo smo v zaodrju imeli vodo, banane, pecivo in mi nismo čakali na konec, ampak smo že vmes jedli. Na koncu proslave sta nas Julija in Valentina zelo pohvalili. Ko smo šli ven so nas vsi hvalili. Bile smo zelo vesele in ponosne na sebe, ampak po mojem naše mamice še bolj.

Vanessza Šulič, 7. razred, Doš J. Košiča

Literarni festival Oko besede

Literarni festival Oko besede – srečanje otroških in mladinskih pisateljev v Murski Soboti – je v slovensko Porabje pripeljalo pisateljico Aksinjo Kermauner, ki ustvarja tudi za slepe in slabovidne otroke. Predstavila je svojo tipno slikanico *Žiga špaget gre v širni svet*. Učenci so bili postavljeni pred poseben izziv: zavezali so si oči in za trenutek odmislili vidni svet. Le kaj in o čem so razmišljali?

Svetovi otrok so čudežni. Včasih falotasto špagetasti, včasih pa nam na oči pade mrak, takrat je vprašanje, kakšne barve je tema, blizu ...

Slovenska pisateljica na naši šoli

Na šoli je bila slovenska pisateljica Aksinja Kermauner. Počakali smo jo v telovadnici. Poslušali smo zgodbo Žiga špaget gre v širni svet. V telovadnici smo bili učenci od petega do osmega razreda. Pokazala nam je igro spomin. Igrali smo se z zavezanimi očmi. Bilo je čudno, ko ne vidim. Otroci, ki ne vidijo, težko hodijo, težko se igrajo, težko berejo, težko se učijo. Poznam deklico, ki ne govori in ne sliši. Jaz ji kažem in ona to razume.

Lilien Molnár in Dzsenifer Baldauf, 5. razred, Doš J. Košiča

OKTOBER

BUČARIJA

V petek 22. oktobra smo imeli bučarijo. V šolo so učenci prinesli buče. Imeli smo 34 buč. Buče so bile grozne, ampak lepe. Telovadnico smo dekorirali, bila je zelo lepa. Dekoracija so bili: pajkova mreža, pajki, duhu, buče, listje in netopirji. Vsak razred je nastopal.

Bilo je zelo lepo. Potem so razglasili rezultate. Učenci so dobili priznanja, čokolade in en čarovniški klobuk. Potem pa smo jedli, ker so razredi naredili dobro hrano. Hrana je bila zelo grozna na pogled. So bile metle s sirov, pajki s keksov in duhci z banane. Jaz sem naredila metle. Imeli smo tudi pijačo. Kozarci so bili narisani. Na kozarci so bile strašne buče. Jaz imam rada bučarijo. Vsi smo skupaj, veliko je mask, dobre hrane in tudi smešno je.

Dzsenifer Schröder, 8. razred, Doš J. Košiča

PESEM ZA ČAROVNICE
(Jasna Kuljaj, Alja Pergin)

Danes smo čarovnice
na metlah priletele vse.
Praznik svoj obhajamo,
na dobro muzko rajamo.

Praznik svoj obhajate, na dobro muzko rajate.

Meni nos je v ponos,
so fauš mi vse čarovnice,
ko napitke vam zvarim,
se vedno v srcu veselim.

Ko napitke nam zvariš, se vedno v srcu veseliš.

Hokus pokus čiračara,
če želim vas uročim,
pa še abra in kadabra
in lahko, da boste hin.

Pa še abra in kadabra, in lahko, da bomo hin.

Kdor verjame v čarovnijo,
se čarovnic zlo boji,
kdo pa se na to požvižga,
lažje in bolj mirno spi.

Kdor pa se na to požvižga, lažje in bolj mirno spi.

4. razred je bil več kot inovativen! Učenke so se oblekle v čarovnice in ob glasnem prepevanju pesmi z gibanjem, kazanjem poskrbele za zavidajoč nastop!

Polnočni strah

Kratka zgodbica za noč čarovnic, ki je nastala s skupnim delom in domišljijo gornjeseniških osmošolcev:

PRIPOVEDOVALKA: Noč čarovnic ali po angleško Halloween je praznik, znan po vsem svetu. Ime pravzaprav pomeni večer vseh svetih. Praznuje se v noči iz 31. oktobra na 1. november. Otroci in odrasli se takrat preoblečejo v čarovnice, pošasti in duhove, tako oblečeni pa hodijo po hišah.

(tiho, strašno): Večer je, ura bije polnoč. Gremo po dolgi temni cesti in pridemo na pokopališče na Gornjem Seniku. Vse je tiho, v daljavi se sliši glas sove (sliši se glas sove, huhu). Noč je zelo strašljiva. Tu počivajo ljudje, ki so že umrli pred 100 leti in vsako leto, ko je noč čarovnic, duše vstanejo.

JOÁKIM: Pridi z mano, greva na pokopališče, prižgemo svečo in molimo Oče naša.
DÓRA: Dobro, lahko greva.
Joákim (tiho): Kako lepe rože in gorijo sveče, bliža se prvi november. Poglej (pokaže na grob), tu je doma Pište. Amen.
DÓRA (tiho): Poglej, tu počiva Trejza. Amen. Koliko let je bila stara, ko je umrla?
JOÁKIM: Ne vem. (Gresta naprej.) Kdo pa počiva tu?
DÓRA: Družina Kovač ima tu grob.
JOÁKIM: To je pa nov grob, rože še dišijo in (se prestraši) nekaj se premika.
DÓRA (prestrašeno, glasno): Jojjj, to je pa zelo strašljivo. Me je strah. (Dóra zbeži.)
JOÁKIM (pogumno, kot da je srečal prijatelja): Janoš, Janoš jaz sem Jojó. Me poznaš? Jaz sem, Jojó! Skupaj sva igrala nogomet. Dóra poglej! (Jánoš vstane.)
DÓRA: Janoš je tvoj prijatelj. Kaj želiš? Pusti me! (Jojó in Dóra zbežita.)
JOÁKIM: Ojojjjj, zdaj pa sta že dva. To je strašno.
LÁSZLÓ: Koliko let si že mrtev?
MÁRK: Ne vem.
LÁSZLÓ: In ti?
MÁRK: Ne vem.
ČAROVNICA: Hokus – pokus jaz pa vem, hahahahaaaaaaaaaaa.
MÁRK: Zakaj si umrl?
LÁSZLÓ: Pripeljal se je avto in me je udaril, puffffff, drugo pa ne vem. Kaj pa se je zgodilo s teboj?
MÁRK: Prišel je strašni klovn in mi dal za piti strup. Jaz sem mislil, da je coca-cola in je bil kačji strup. Potem mi je začel boleti želodec, glava, izpadati so mi začeli zobje, lasje. Začel sem se topiti in konec.
LÁSZLÓ: Kaj pa bova danes delala?
ČAROVNICA: Hokus –pokus- čira- čara Pozdravljeni! Danes nas je na pokopališču dosti, dva mrtva, 2 prestrašena, netopir, pajek, sova. To je prava noč čarovnic ali Halloween.
BALÁZS: Jaz sem pa glavni junak na ta večer.
ČAROVNICA: Smrt, lahko še tebe začaram, pusti nas malo, da malo se zabavamo na ta večer. Hokus – pokus ... ti pa bodi siva podgana, ti pa bodi netopir, ti pa ostani črna mačka, ti pa bodi pajek.
BALÁZS: Ti, ti, ti pa ti pridi z mano.
ČAROVNICA: Zdaj pa so vsi odšli.

Učenci 8. razreda Doš J. Košiča

Žablji smrkelj

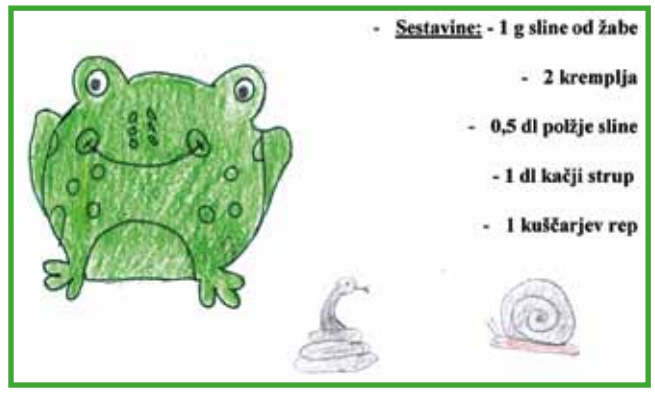

Čarovniško hišo hočem zgraditi.
Kamen na kamen, tako mora biti.
Še streho nabijem. Potem se še s črnim blatom umijem:
In ena, dva, ena, dva, jaz sem mala čarovnica!

Oglejte si video, ki je zaokrožil čarovniško dogajanje na šoli J. Košiča:
https://www.youtube.com/watch?v=SMBefgjyf14

Drage bralke, dragi bralci!

Uredništvo časopisa Porabje se zahvaljuje vsem malčkom, učencem in dijakom ter njihovim vzgojiteljicam, učiteljem in profesorjem za risbe, fotografije in besedila, ki ste jih prispevali za Mlado Porabje. Posebej se zahvaljujemo svetovalki II za porabske šole *Valentini Novak* za njeno povezovalno in vsebinsko delo pri nastajanju priloge. Obenem opozarjamo, da besedila učencev in dijakov niso lektorirana, popravljena so le toliko, da napake ne bi motile pri razumevanju le-teh. Za to smo se odločili namenoma, v želji, da bi bili prispevki čimbolj avtentični in bi zrcalili znanje ter jezikovno stanje med mladimi Porabci.

Marijana Sukič
urednica

www.porabje.hu

Katoliška osnovna šola in gimnazija sv. Gotharda

Letos se na naši šoli uči slovenščino pet otrok. V drugem in tretjem razredu sta dva otroka. Učenci imajo vsak teden pet ur slovenščine in eno uro spoznavanja slovenstva. V petem razredu pa je en učenec, ki ima tri ure slovenščine. V novembru smo praznovali dan svetega Martina, ki je delil svoj plašč z beračem. V Sloveniji se dan svetega Martina praznuje kot praznik vina. Z učenci smo popoldne v šoli izdelovali papirnate lanterne in lampijončke, v katere smo vstavili svečke. Večer pa smo se sprehajali okrog cerkve in smo peli pesmi s pevskim zborom. Skoraj vsi učenci so bili tam, pa tudi učitelji iz šole.

Ob tem prazniku so otroci zapisali:

»Sveti Martin se je rodil v Savariji (Sombotel, Madžarska).« *Máté Németh, 5. razred*

»Na ta dan jemo martinovo kosilo, gos z rdečim zeljem.« *Milán Kozó, 3. razred*

»Sveti Martin je škof in svetnik.« *Benett Gécsek, 3. razred*

Beáta Huszár

UČIMO SE SLOVENSKO

Mi smo slovenska skupina 5. g in a razreda Osnovne šole in gimnazije sv. Gotthárda v Monoštru. V skupini nas je 7. Slovenščino se učimo že od 1. razreda. Z učiteljem Norbijem smo veliko ponavljali, kar že znamo, pa smo se že naučili tudi nekaj novega. Radi imamo jesen, ker je zelo pisana.

Sára Lőrincz, Lilianna Kiss, János Domiter in Noel Kropf (5.g)
Mira Orbán, Adél Lippai in Lénárd Sömenek (5.a)

GOD SVETEGA MARTINA

V Vrtcu Gornji Senik in Števanovci smo se spomnili praznika svetega Martina. Z namenom, da bi otroci bolje razumeli sporočilo praznika, smo spoznavali osebo - lik sv. Martina in njegovo dobroto. Otroci so spoznavali zgodbo tega dobrotnika od vojaka pa vse do škofa. Igrali smo se besedne igre, skupne igre v krogu, izdelovali goske s pretikanjem in nastali so čudoviti izdelki. Povedali smo, da je še danes za god svetega Martina na številnih mizah pripravljena pečenka, ki ji pravimo Martinova gos, z vsemi drugimi dobrotami.

Zapisala: Andreja S. M.

Deklice polnijo in izdelujejo mehko igračo-gosko

Pretikali smo z iglo in nastala je lepa goska

Goska. Narisala Anna Balázs, 6 let, Vrtec Števanovci

V Vrtcu Števanovci in Gornji Senik so otroci za praznik sv. Martina izdelalovali goske

Jesenski programi v gimnaziji

Jesen je pisana in krasna. Zelo radi imamo jesen, ker lahko pridemo nazaj v šolo in lahko smo skupaj. Letos jeseni smo imeli veliko programov in smo v tem zelo uživali. Najprej so prišli k nam v gostje, slovenski gimnazijci iz Ljubljane, iz Gimnazije Bežigrad. Bili so prijazni in smo se dobro pogovarjali. Snemali smo tudi film v okviru projekta „Think green, go green". Najprej smo delali intervjuje, kasneje pa v drugem delu bomo igrali po scenariju kot igralci. Imeli smo eno delavnico in tam smo se učili, kako lahko film snemamo. Bilo je zelo dobro. Organizatorji so bili zelo prijazni. Veliko smo se učili. 17. novembra je naša gimnazija organizirala dan odprtih vrat, na katerega je prišlo veliko učencev. Imeli smo jezikovno delavnico in tam smo predstavili tudi slovenščino in pouk slovenskega jezika na gimnaziji. Učenci so bili zelo pridni, in upamo, da se bodo učili slovenščino pri nas. Jesen je bila zelo dobra, in želimo si, da bo zima tudi takšna.

Anna Csizmás,
Míra Mesics, Szonja Kóbor
in Máté Labritz (10.b)
Florencia Baldauf (9.b)

Zakaj slovenščina?

V današnjem svetu je znanje tujih jezikov zelo pomembno. Vse eno ali se učiš, tako rekoč, majhen jezik ali večji jezik, če znaš vsaj en tuji jezik, imaš že veliko več možnosti v življenju. Zato smo zelo veseli in hvaležni, da v naši gimnaziji imamo možnost za učenje slovenskega jezika (zraven angleščine in nemščine). Tudi v slovenščini je potencial, saj je jezik, ki ga ne govori preveč ljudi na Madžarskem, stiki med dvema državama pa so zelo dobri in zato zmeraj rabimo ljudi, ki dobro znajo oba jezika. Zato smo se odločili tudi mi za učenje slovenščine, ker vemo, da s tem znanjem bomo imeli dobre možnosti tudi kasneje.

Dóra Doszpot in Flórián Nagy (12.g)
Bence Wágner in Kende Oldal (12.b)

SLOVARČEK – za jezikovne sladokusce!

Slovenščina	Porabščina	Madžarščina	Primer povedi v porabščini
pajkova mreža	pavličina	pókháló	Pavek dosta pavličine dela v kaute.
čarovnica	čaralica	boszorkány	Čaralica je celau grda stvar.
buča	tikev	tök	Na njivi je zrasla ena veuka tikev.
sveča	svejča	gyertya	Na cintore so sveče vužigale.
duh	düh	szellem	Mlajši se bogijo od duha.
netopir	pirožaba	denevér	Pirožaba v kmici se na steno zgrabe.
luna	mejsec	hold	Mejsec svejti cejlo nauč.
metla	mekla	seprű	Nova mekla dobro maté.

Modne deklice

Na zadnjih urah slovenščine smo imele temo moda. Veliko smo se pogovarjale o oblačilih, o tem, kaj rade nosimo, kaj je dandanes modno in kje lahko kupimo oblačila. Me (tri punce naše skupine) rade imamo udobne obleke, in ne sledimo natančno današnji modi. Rade nosimo kavbojke, široke puloverje ali jopice. Seveda, tudi modni dodatki so pomembni, imamo uhane, ogrlice in prstane.

Zora Kiss (8.g), Lizett Mesics
in Csenge Tóth (11.b)
foto: Szonja Kóbor

Jesenska križanka

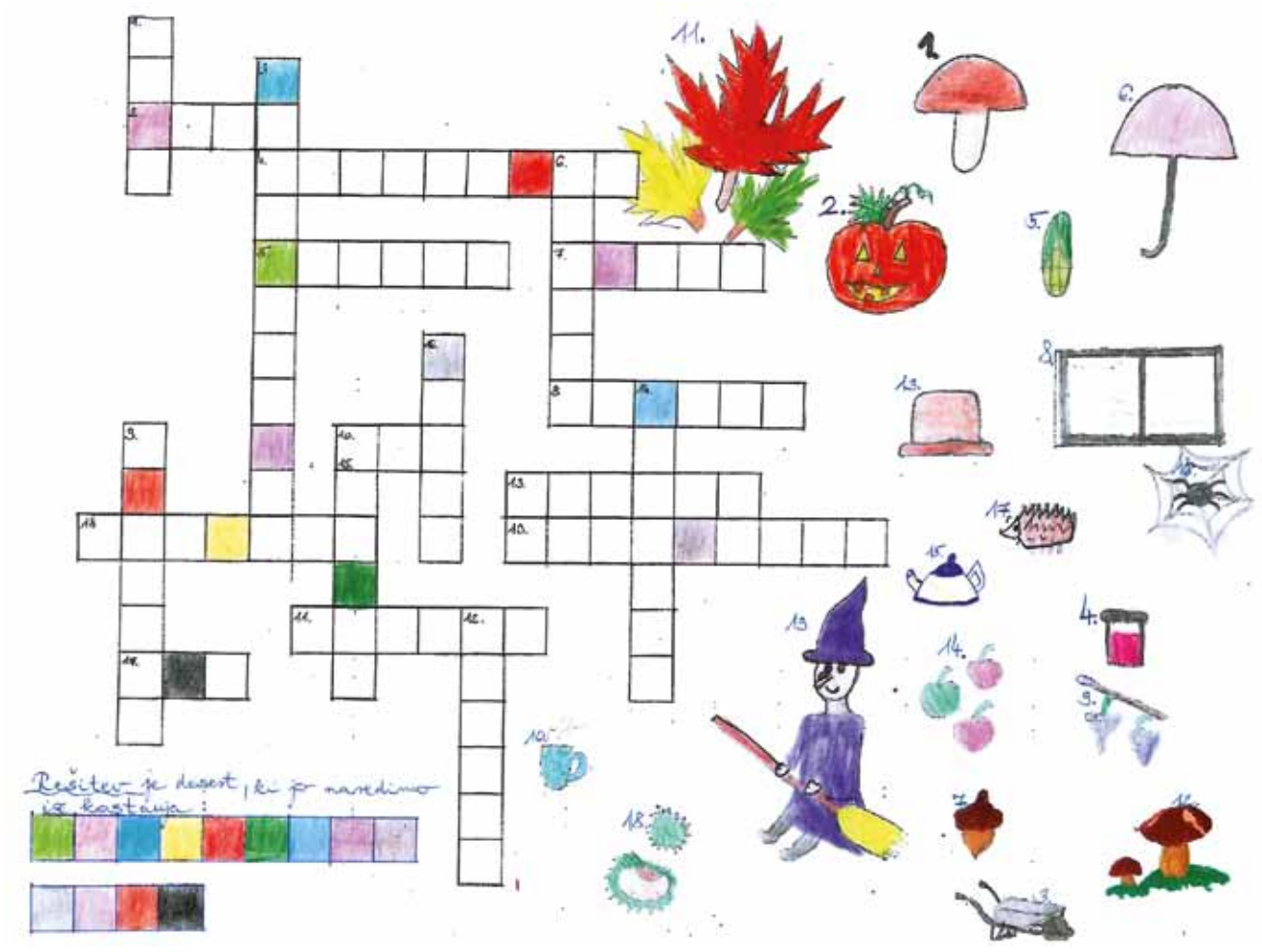

Kostanjev pire

Sestavine:
kostanj, mleko, sladkor, cimet, 2,5 dl smetane

Postopek:
Kostanj skuhamo, ga odcedimo in še vročega olupimo. Olupljen kostanj damo v posodo skupaj z mlekom iz sladkorjem. Prevremo, malo ohladimo in pretlačimo. Pireju po želji dodamo cimet. Kostanjev pire postrežemo v desertnih skodelicah. Po želji dodamo sladko smetano.

Učenci 8. razreda Doš Jožefa Košiča

Tradicionalni slovenski zajtrk

Tradicionalni slovenski zajtrk smo imeli 19. novembra ob devetih. Ta dan smo imeli zelo dosta gostov: Metka Lajnšček, Erika Köles Kiss, Karel Holecz, Andrea Kovacs, Laci Kovacs in Ferenc Sütő. V telovadnici smo postavili mize. Na mizi so bile različne vrste meda, na primer: mandarinin med, akacijev med, lipov med, gozdni med, kostanjev med in cvetlični med. Še je bilo potica, kakao, cvetni prah, maslo, pecivo iz hajdine, sadje. Vsak učenec je prinesel svojo skodelico. Jaz in Vanessa sve pozdravile goste, učitelje in otroke. Laci Kovacs nam je govoril malo o čebelah in kako delajo med. Peli smo eno zelo lepo slovensko pesem od ansambla Lojzeta Slaka: Čebelar. Potem smo sedli za mizo in smo okušali zelo dobre mede in smo pili kakao. Gosti so dobili darilo, skodelico na katero je naša učenka Imola narisala slike. Vsi smo bili zelo veseli in siti. Upam, da naslednje leto tudi lahko ponavimo ta dan.

Vanda Krajczar

Zajtrk s sadjem – super dan!

19. 11. 2021, ob dnevu slovenske hrane, ki je že vsakoletna tradicija v vrtcu, smo zajtrkovali značilne slovenske domače dobrote. Jedli smo kruh, maslo, med, jabolko in mleko. V naših celotedenskih pripravah na tradicionalni slovenski zajtrk smo se lotili tudi raznih »medenih in čebeljih« dejavnosti. Ustvarili smo različne izdelke, prepevali znane pesmice (najljubša je otrokom bila pesem z naslovom Čebelar Ansambla Lojzeta Slaka), se igrali besedne igre in igro vlog, pri čemer so si otroci predstavljali, da so čebelice, ki na travniku letajo s cveta na cvet. Pogovarjali smo se tudi o sadju in zelenjavi ter o pomembni vlogi, ki jo v naravi opravljajo naše prijateljice čebelice. Vzgojiteljice smo lahko opazile, da so otroci čebele hitro vzljubili. Na dan tradicionalnega slovenskega zajtrka pa so se otroci še posej trudili, da bi bili pridni in delavni – tako kot prave čebelice. To je nas vzgojiteljice seveda zelo razveselilo. Lepo se zahvaljujemo družini Grebenar, ki nam je podarila njihov domač med in nam s tem polepšala naše praznovanje tradicionalnega zajtrka v vrtcu.

Zapisala: Andreja Serdt Maučec

AKTUALNO - AKTUALNO

Življenje s konji

Hodim v 10. razred poklicne šole Béla III. v Monoštru. Vedno sem se učila dveh jezikov. No, treh. Madžarščino, slovenščino in nemščino. Slovenski jezik mi je šel vedno veliko bolje, saj smo se doma veliko pogovarjali. Letos poleti pa sem imela tudi priložnost izboljšati svojo nemščino. V mojo bližino se je preselila

Po vsakem delu sledi tudi počitek in zaslužen čaj. Konj Fryso prisluškuje najinemu pogovoru, maček Feliks pa kot vedno ne dela nič in samo spi

Nemka, ki ima tri konje. Fryso, Jonico in Fedon. Enkrat sva se srečali in se začeli pogovarjati. Bili so časi, ko je nisem razumela, potem pa je to in to pokazala, ali mi povedala drugače. Veliko smo bili skupaj, pogovarjali smo se, da bomo skupaj opravili delo okoli konjev. Tako se je zgodilo. Konji so 3. septembra ob polnoči prispeli is Nemčije. Naslednje jutro smo najprej šli v hlev. Od takrat smo konje zelo dobro spoznali. Moja prijateljica in soseda je Nemka Nathalie Grigorian. Ker mi veliko pomaga, bolje govorim nemško in sem s konji, ki jih imam neskončno rada. Počasi prihaja Božič. Pripravljamo presenečenje za vaščane, seveda skupaj s konji. Za uresničitev našega načrta veliko vadimo. V to vložimo veliko dela, običajno vadimo ob vikendih, saj sem jaz v šoli, Nathalie pa dela. Te dni konje negujemo, češemo, nato jih odpeljemo na pašo in očistimo hlev. Nathalie se enkrat na mesec vrne v Nemčijo zaradi službe. Takrat sama delam s konji. To vzame veliko časa, ampak to zelo rada počnem, obožujem konje in rada jaham.

Štefania Dravec

Lahkih nog naokrog – jesenska kolesarjenja po Porabju

Zelo rada kolesariva. Porabje že zelo dobro poznava, ne samo zato, ker tu živiva, ampak tudi, ker sva ga že odkrila s kolesom. Zelo rada kolesariva, bili smo že s kolesom v vseh porabskih vaseh. Večkrat sva naredila en velik krog, ko sva za en dan peljala s kolesom po vseh vaseh in Monoštru. Tudi na začetku jeseni sva bila na enem takem krogu. Jeseni je

še lepše med vasmi kolesariti, saj lahko vidimo pisano jesensko naravo bliže.

Áron Jakab Soós in Bence Kropf (11.g)

DENIS – MLADI NOGOMETAŠ MURE

Denis živi na Gornjem Seniku. Hodi na Dvojezično osnovno šolo Jožefa Košiča. On je moj sošolec iz 6. razreda. On je zelo dober športnik. Denis je vedno vesel, prijazen. Je velik navijač Barcelone in Lionela Messija. Letos je začel trenirati v nogometnem klubu Mura.

Denis, kdaj si začel trenirati pri Muri? Kakšen je bil tvoj prvi trening? Kaj ste delali?
Nogomet sem začel trenirati pri Muti avgusta. Bilo me je strah. Nikogar nisem poznal.

Denis s svojimi soigralci in trenerjem

Prvi dan smo imeli trening, tekli smo in igrali nogomet.

Kolikokrat na teden imaš trening?
Na teden imam štirikrat trening. Ob sobotah imamo vedno tekme.

Treningi potekajo v Murski Soboti. Kdo te vozi na treninge?
Na treninge me vozi oče. On gleda treninge. Ko se voziva, se vedno pogovarjava o treningu.

Kdo je tvoj trener? Kakšen je? Je strog?
Moj trener je *Damjan Grah.* Star je 35 let. Je trener selekcije U12, je zelo strog. Ima dobro kondicijo.

Koliko nogometašev hodi na trening?
Na trening selekcije U12 hodi 15 nogometašev.

Denis med nogometno tekmo

Denis je odličen mlad perspektivni nogometaš. To, da je prišel v naš klub, se mi zdi zelo pomembno iz več naslovov. Klub si šteje v čast, da lahko mlade nogometaše vzpodbuja, jim nudi najboljšo možno podporo, da posegajo v tem timskem športu po najboljših rezultatih. Nogomet nikoli ni samo igra, ampak je življenje na igrišču. Denis spoznava nove prijatelje, nove načine treningov in ob vsem tem krepi svoj športni potencial. V nogometu je izjemnega pomena timski duh. Denis je fant, ki prihaja na treninge z nasmehom in vidi se, kako požrtvovalno je stopil svojim sanjam naproti. Denis prihaja na treninge s Porabja. Ne morem si zamisliti, kako zelo pogumen je, da ga slovenščina, slovenski trener, slovenski prijatelji niso prestrašili. Mislim, da je Denis s starši sprejel posebno odločitev, ki bi lahko bila vzor, kako se lahko z voljo, talentom povezujejo zunajšolske dejavnosti, ki nagovarjajo telo in duha, hkrati pa krepijo naše meddržavne odnose.

Damjan Grah

Denis, opiši nam vaš trening?
Najprej se ogrejemo, potem tečemo po igrišču, igramo igro ena na ena. Na koncu igramo nogomet.

Ob vikendih imate tekme? S kom vse ste že igrali?
Vsako soboto imamo tekmo. Igrali smo Maribor:Mura (2:5), Aluminij:Mura (2:5), Graz:Mura (4:2), Mura:Graz (3:2).

Čestitam! Ali si ti dal kakšen gol?
Ja. Na prvi tekmi sem dal gol. Bil sem zelo ponosen!

Kaj si želiš v prihodnosti nogometa?
Rad bi igral v slovenski nogometni ligi.

Nogomet si prej treniral v Monoštru? Koliko časa si bil v klubu? Kakšna je razlika?
Ja, nogomet sem prej treniral v Monoštru. Tam sem bil 3 leta. Treningi so pri Muri veliko težji. Tekme so težje.

Trening poteka v slovenščini?
Ja, trening poteka v slovenščini.

Razumeš, kaj ti govori slovenski trener? Ali ti dela slovenščina na treningih kaj težav?
Tako tako. Vsega ne razumem. Vsak dan se naučim nove besede. Tudi kaj nelepih (ha ha ha).

Denis, hvala za intervju. Želim ti, da boš čim prej igral v prvi slovenski ligi!

Vanda Krajczár